

Konak Kafe 2

– KOCAMANOĞLU · 23 Mayıs 2017

...

Ahsen: “Bir yer biliyorum oraya gidelim.” diye cevap verdi.

Caddeler, artık insan ve araç yükünü taşıyamaz olmuştu. Yeşil alan olarak ayrılan bir yer; delik deşik edilmiş hızla bir otopark inşaatı devam ediyordu. İnşaattaki devasa vinç kule, Osman Gazi türbesine doğru baş kaldırmıştı. Altıparmak’a batı yönünden gelen caddenin karnı yarılmış, toz toprak içinde çalışan kazıcının hırıltısı caddenin gürültüsüne karışıyordu.

Osman Gazi türbesinin bulunduğu tepeden baktığınızda; Bursa genelde ayakaltında kalıyordu. Şehir merkezinde; hava koridorları olmayan önü veya sonu kapalı caddeleri olan, yeşil alandan mahrum çarpık yapılaşma göze çarpıyordu. Bursa’nın yeşili gitmiş, betonlaşmanın kızılı gelmiş olduğu görülürdü.

Tepe etrafında yapılan yürüme merdiveni Osman Gazi’nin bilinçsiz ve şuursuz torunlarına; aşk merdiveni olarak hizmet vermeye devam ediyordu. Hemen hemen her oturakta sarmaşıkvari oğlan ve kızları görmek mümkündü. Televizyonla kazanılmış; bu batı tarzı yaşamı hazmedebilenlerin yerleri haline gelmiş. Düşünen insanın değerinin olmadığı hatta hapsedilen bir ülkede; bu gençlerin yaptıkları normal, düşünenlerin durumu anormaldi sanki.

Ahsen Bey: “Hey gidi be hey, Osman Gazi atam; yattığın şu yerde rahat mısın? Şu bir kulağı küpeli, saçları ensesinde, ağzında sigara ve yanında on dört yaşında erdemliliğinden habersiz; kol kola sigarasına eşlik eden şu genç kız senin torunların mı? Hem de yatmakta olduğun türbenin yanı başında. Ucube, zalim bir imparatorluk olan Bizans’tan aldığınız yeryüzünün en muhteşem ve nadide topraklarını; geçmişini ve asli vazifesini unutan bu nesile mi bıraktınız? Sana yapılacak sitem bile haksızlık sayılır ya!”

“Ya sen Galip Hoca, her şeyin hercü merc olduğu, Osmanlının son demlerini yaşadığı ve ulusal bir kurtuluş savaşının yaşandığı günlerde çıktığın cami minberlerinde ve meydanlarda “Hala dağınık mı kalacaksınız? Hala ne zaman silkinip toparlanacaksınız. Yunanın entarili askerlerinin toprağınıza ve namusunuza tecavüz etmesini mi bekliyorsunuz?” diye sesleniyordun...”

“Sizler, perma perişan yokluk ve sefaletle can yoldaşı olduğunuz, yedi düvelin leş yiyen kargalar gibi Osmanlının mirasına üşüştüğü günlerde bu milleti ayakta tutmasını, savaşmasına ve onurunu kurtarmasına öncü oldunuz.”

“Siyaseti ve demokrasiyi kıyma makinesi yapan, acımasızca ve şuursuzca muhteşem bir geçmişi olan bu

milleti nereden geldiğini ve nereye gideceğini bilmeyen mefkûresiz bir millet haline getirdiler. Ağlanacak halimize güler olduk.” Duyguları içinde hayıflanıyordu müteahhittin arkadaşı Ahsen.

“Vatan yalnız verimli toprakları, güneşli sahilleri, yemyeşil ormanları, asfalt yolları ve mamur şehirleri dar bir toprak parçası değildir. Vatan: muazzez şehitlerin kanlarıyla yoğrula yoğrula kutsileşen mümbit ovalardan taa kıraç tepelere varıncaya kadar şüheda fışkıran ve şairin”:

“Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır.”

“Toprak, eğer uğruna ölen varsa vatandır.” Mısralarında ifadesini bulan bir bütün değil miydi?

“Bunlar mı kağanların, hakanların, padişahların torunları? Bir zamanlar Yunus’ları, Mevlana’ları, çıkaran toplumda, şimdi yenilerini bulamamak ne acı!”

“Doğruya karşı kadife, hasmına karşı çelik olanlar nerede? Kötüye karşı Allah’ın gazabı, mazlumu koruyan Allah’ın kılıcı Türkler bu gün nerede? Savaşta düşman eli değmemiş fakat barışta düşmana karış karış satılmak, istenen şu mübarek vatani ve Türkiye’nin acı karanlığı içinde yaşayanlar nerede? Bir Bilge çıkmalı yine ve Ey Türk titre ve kendine dön demeli...” duyguları içinde hayıflanıyordu müteahhittin arkadaşı.

Osman Gazi tepesinin eteğinde; eski işreti şekliyle kalan tek yerdı burası. Anlaşılan onlara da şu veya bu sebeple inşaat izni verilmemiş olmalıydı.

...

Devamı Var

...

Bursa-140998